

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010411
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 8. septembra 2015 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/152/2014-81 z 20.4.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/152/2014-81 z 20.4.2015 bol obžalovaný W. R. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 723/14 z 20.11.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 22.2.2014 okolo 00.30 h. pri bočnom vchode Penziónu Poľana v obci Makov, okres Čadca, pritom, ako bol ťahaný E. T. von z dverí, zachytil sa jednou rukou zábradlia a druhou rukou E. T., ktorý stál bokom ku schodom, sotil do tela, pričom E. T. po strate rovnováhy následkom tohto sotenia zoskočil dole schodmi cez schody, pravou nohou dopadol na betónovo-asfaltovú plochu pod schodmi a následne spadol na zem, pričom utrpel trieštivú zlomeninu dolného konca ihlice v oblasti členka vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu vnútorného členka s posunom úlomkov, roztrhnutie väzu medzi ihlicou a píštalou v oblasti členkového kĺbu vpravo s čiastočným vykĺbením kĺbu, odreninu kože nad vnútorným členkom vpravo, pričom porucha zdravia a PN uňho trvala najmenej tri mesiace,

lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného E. T. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.4.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prítomný obžalovaný W. R. prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie aj za osoby oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, obhajca obžalovaného prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie, splnomocnenec poškodeného E. T. sa nevyjadril a prokurátorka podala odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku o jeho oslobodení, teda čo do neuznania viny a neuloženia trestu.

Prokurátorka odôvodnila svoje odvolanie písomným podaním, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 23.6.2015, pričom odvolanie v podstatnom odôvodnila nasledovne:
„Som toho názoru, že s takýmto rozhodnutím súdu nemožno súhlasiť.“

Súd svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil, pričom v podstate uviedol, že vzhľadom na zistené okolnosti, ktoré sú popísané v odôvodnení rozsudku, za akých sa skutok stal, má súd pochybnosti o úmysle obžalovaného ublížiť poškodenému na zdraví a spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví z nedbanlivosti. Vo veci boli vypočuté osoby prítomné pri incidente, a to jednak v prípravnom konaní a jednak na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný W. R. k veci vypovedal v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, pričom podľa neho k samotnému konfliktu došlo tak, že vo dverách chytil za bundu v oblasti hrudníka E. T., ktorý ho ťahal oboma rukami držiac za bundu v oblasti hrudníka rotačným pohybom cez dvere von. Za dverami vonku sú tri schody a je tam zábradlie, na ktoré ho hodil. On chrbtom narazil o toto zábradlie, stratil rovnováhu a keby sa ho neprichytil pravou rukou v oblasti hrudníka, bol to reflexívny pohyb, tak by prepadol cez zábradlie z výšky asi 2 m. Ako sa E. zachytil takto, tak on stál v dverách a tiež zrejme stratil rovnováhu a tieto tri schodíky preskočil a dopadol na jednu nohu, nevie presne ktorú. Svedok X. N. uviedol, že videl, ako už bol W. s E. vonku na zábradlí, pričom videl, ako E. T. držal W. R. oboma rukami za odev v oblasti hrudníka, W. sa držal ľavou rukou zábradlia a padal cez zábradlie smerom dozadu, chrbtom opretý o zábradlie, na ktoré ho tlačil T.. Keď W. padal dozadu a držal sa ľavou rukou tohto zábradlia, tak druhou rukou sa zachytil E. T. niekde v hornej prednej časti a T. stratil rovnováhu, neudržal sa a zoskočil od dverí na plochu pod schodmi. Popísal ako dopadol.

Svedok - poškodený E. T. uviedol, že pokiaľ ide o samotné spáchanie skutku, obžalovaný sa zachytil ľavou rukou zábradlia, k zábradliu bol otočený stále chrbtom a v momente, keď on už obžalovaného pustil, tak tento ho sotil dole, pričom popísal podrobnejší spôsob tohto sotenia. Pokiaľ ide o požitie alkoholu, on mal vypité dve malé piva a tretie mal nedopité, iný alkohol nemal. Podľa neho obžalovaný javil známky opitosti, popísal, za akých skutočností dospel k tomuto záveru.

Svedok Y. F. uviedol, že bol na mieste v čase spáchania incidentu, avšak nachádzal sa vo vnútri v penzióne. Popísal časť incidentu, ktorý vnímal on. Keď vyšiel von, videl poškodeného ležať už na zemi, tento mu povedal, že má asi zlomený členok na nohe, on poškodeného zodvihol, išli dovnútra a na schodoch sa ho spýtal, čo sa stalo a poškodený mu povedal, že ho zhodil obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania prípravného konania i hlavného pojednávania bolo preukázané, že v predmetnom čase a na predmetnom mieste došlo k incidentu medzi poškodeným a obžalovaným. K samotnému fyzickému konfliktu predchádzal slovný konflikt, ktorý opísali obe strany tak, ako ho oni vnímali, vo veci je vedené konanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto úmyselne inému ublíži na zdraví a spôsobí takým činom ťažkú ujmu na zdraví. Ide o úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o vzniknutý následok, vzhľadom na uvedený prečin na jeho vznik postačuje zavinenie z nedbanlivosti v zmysle § 16 Trestného zákona.

Skutková podstata trestného činu predstavuje súhrn typových znakov, ktoré od seba odlišujú jednotlivé druhy trestných činov a je charakterizovaná objektom, objektívnou stránkou, subjektom a subjektívnou stránkou. Ak má ísť o trestný čin, musia byť dané všetky tieto znaky paralelne, t.j. pri absencii čo i len jedného z nich sa nejedná o trestný čin.

Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnuté na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok je možné pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto kvalifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn podstatných znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Mám za to, že vyššie uvedenými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok stal, že ho spáchal práve obžalovaný, a to fyzickým útokom na poškodeného spôsobom popísaným v obžalobe.

Poukazujem na fakt, že obžalovaný z vlastnej iniciatívy spolu so svojim známym X. N. vyhľadali poškodeného v penzióne v čase záverečnej hodiny. Vznikol medzi nimi konflikt, ktorý obe strany popísali, poškodený zotrval na svojej výpovedi s tým, že došlo k jeho soteniu zo strany obžalovaného, čo na hlavnom pojednávaní upresnil a popísal. Je teda zrejmé, že k zraneniu poškodeného došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. a teda došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu uvedeného v obžalobe.

Navrhujem teda, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu v Čadci sp zn. 2T/152/2014 zo dňa 20.4.2015 a vrátil vec Okresnému súdu v Čadci na ďalšie konanie a rozhodnutie.“

Obžalovaný W. R. sa vyjadril k dôvodom odvolania prokurátorky prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý vo vyjadrení doslova uviedol:

„Odvolanie je nedôvodné a napadnutý rozsudok je správny.

Základná námietka voči návrhu obžaloby na odsúdenie obžalovaného spočíva v tom, že zo samotnej výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2015, ako i z výpovede ostatných vypočutých osôb, teda obžalovaného a svedka X. N. vyplynulo, že obžalovaný nikoho nesotil, napriek tomu je to obžalobou nedôvodne opakovane tvrdené aj v odvolaní proti napadnutému rozsudku. Odvolanie neobsahuje žiadne relevantné argumenty a dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku, iba všeobecné skutočnosti.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2015, najmä výsluchmi obžalovaného, poškodeného a svedka X. N., je zrejmé, že tieto sa v podstate skutku a v podstatných skutočnostiach nelíšia a poškodený v drivej časti vypovedal v súlade s výpoveďou obžalovaného. Poškodený nevedel presne popísať, ako malo dôjsť ku zraneniu a ako ho mal spôsobiť obžalovaný a sám odmietol po presnom popise skutku sotenie. Sotenie bolo vykonaným dokazovaním (všetkými výpoveďami na HP) vylúčené, a tým bola vyvrátená vina obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé tiež, že poškodený podal trestné oznámenie po viac než troch mesiacoch po skutku, a to po dvoch jednaniach, kde požadoval odškodnenie od obžalovaného a jeho rodičov, rovnako ako aj od svedka X. N. a jeho otca. Jednoznačne je potrebné konštatovať, že kvalifikácia skutku, ktorý sa skutočne stal (teda nie toho, ktorý je popísaný v obžalobe), je prehnaná a v rozpore so zásadou ultima ratio, keď boli preukázané nielen jednoznačné pochybnosti o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby, ale jeho vina za prečin, za ktorý je súdený, bola vyvrátená, preto aj súd prvého stupňa oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Tvrdenie poškodeného o úmyselnom ublížení na zdraví sa v kontexte s ostatnými dôkazmi javí ako „využitie“ situácie, že v stave ťažkej opitosti zle doskočil cez dva schodíky pred vstupom do prevádzky, kde sa skutok stal, na získanie neoprávneného majetkového prospechu - požadovanej náhrady škody za tvrdené ublížení na zdraví.

Poukazujem na listinný dôkaz - správu ambulancie úrazovej chirurgie KNsP Čadca, z ktorej vyplýva, že poškodený neuviedol lekárovi zavinenie cudzou osobou, ktorá mala spôsobiť jeho zranenie, iba že sa pošmykol na schodoch a spadol. Zároveň je uvedené v tejto správe „ebrietas ethylica gravis“, čo znamená ťažká opitnosť. Poškodený bol teda pod značným vplyvom alkoholu, a preto je potrebné brať v úvahu aj to, že samotný poškodený napadol obžalovaného W. R. a svedka X. N., použil proti nim násilie a týmto svojím konaním si pri vyvážaní obžalovaného sám spôsobil, že obžalovaný sa padajúc na zábradlie pridržiaval ľavou rukou zábradlia a pravou poškodeného, čo smerovalo k udržaniu rovnováhy a jeho nespadnutiu cez zábradlie na zem, čo v žiadnom prípade nemôže byť vyhodnotené ako úmysel ublížiť poškodenému na zdraví, a ani ako nedbanlivostné zavinenie, s čím sa súd prvého stupňa správne stotožnil, keď rozhodol, že skutok, ktorý sa skutočne stal, nie je trestným činom.

V prejednávanom prípade nebola naplnená skutková podstata žiadneho trestného činu z dôvodu absencie podstatných znakov skutkovej podstaty, a to jednak objektívnej stránky - zavinené konanie smerujúce k ublíženiu na zdraví, a jednak subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu - zavinenia obžalovaného. Skutok preukázaný zo svedeckých výpovedí v priebehu celého konania jednoznačne nie je trestným činom, a zavinenie na netrestnom konaní obžalovaného nesie v plnej miere poškodený.

Poukazujem na skutočnosť, že jediným dôkazným prostriedkom v celej trestnej veci je výpoveď poškodeného, ktorá nebola ani konzistentná a v súlade s výpoveďou poškodeného z prípravného konania (vnútorné logické rozpory), kde uvádzal, že obžalovaný ho mal sotiť. Vo svetle uvedeného má na posudzovanie dôkaznej hodnoty výpovede poškodeného značný vplyv aj skutočnosť, že ide o jediný dôkazný prostriedok obžaloby a Ústavný súd Slovenskej republiky i Ústavný súd Českej republiky opakovane vyslovil, že v prípade, kde jediným dôkazným prostriedkom je výpoveď poškodeného, túto je potrebné dôsledne verifikovať inými prostriedkami, k čomu nedošlo, ba naopak, vznikli pochybnosti o tom, ako skutok prebiehal zo samotnej výpovede poškodeného, pričom jednoznačné pochybnosti o vine obžalovaného, ba až vyvrátenie viny obžalovaného, vyplýva tiež z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2015, ktorú výpoveď nemožno hodnotiť automaticky a paušálne, pretože neskladal prísahu, a preto mu súd neuveril a uveril poškodenému, a z výpovede svedka N.. Tiež judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline Jtk 11/09 prijatý dňa 8.12.2009 poukazuje na skutočnosť, za akých podmienok má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného - „V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy,

výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.“ Výpoveď svedka X. N. jednoznačne vyvracia verziu poškodeného, a je daná dôvodná pochybnosť o úmysle obžalovaného ublížiť poškodenému na zdraví, i o nedbanlivostnom zavinení obžalovaného na zranení poškodeného. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nesotil poškodeného, ani na neho inak fyzicky nepôsobil v úmysle spôsobiť mu ublíženie na zdraví a vzhľadom na preukázané skutkové okolnosti nemožno konštatovať ani nedbanlivostné ublíženie na zdraví tak, ako to bolo pôvodne kvalifikované povereným príslušníkom PZ v skrátrenom vyšetovaní. Výpovede obžalovaného i svedka N. sú na rozdiel od výpovedí poškodeného, jasné, logické (vnútorne logicky nerozporné), presvedčivé, konzistentné a vierohodné.

Poukazujem na to, že obžalovaný je subtilnejšej postavy, poškodený je od obžalovaného zjavne mohutnejšej postavy, a keďže sotenie bolo vylúčené samotným poškodeným, tvrdenie poškodeného, ako k jeho zraneniu malo dôjsť, je logicky rozporné a neverohodné. Je zrejmé, že aj vzhľadom na fyzické vlastnosti obžalovaného a poškodeného, by obžalovaný nebol schopný pohybom jednej ruky pridržiajúc sa zábradlia v stave balansu úmyselne „prehodiť“ poškodeného cez schody.

Obžalovaný bol napadnutý poškodeným, bol násilím vyhadzovaný z predmetného podniku, preto aj akékoľvek konanie obžalovaného, ktorým sa snažil zabrániť svojmu napadnutiu, by bolo nutné kvalifikovať ako okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu, z ktorého je obžalovaný obžalovaný, pričom však skutok sa stal tak, ako uviedli na HP vypočuté osoby. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na vzniku následku - zranenia poškodeného nesie zavinenie samotný poškodený, keď sa ho obžalovaný snažil zachytiť, pri tom, ako ho poškodený násilne vyvádza z priestoru prevádzky pohostinstva a zároveň je zrejmé, že poškodený nesie zavinenie na svojom zranení aj tým, že skočil a sám zle dopadol na nohu. Rovnako nesie poškodený zodpovednosť a zavinenie na následku aj tým, že podľa lekárskej správy bol v stave ťažkej opitosti, pretože za normálnych okolností by zrejme skok cez dva schody takýto následok, teda jeho zranenie, nemohol spôsobiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania nemožno uznať obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, ale je potrebné postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo. Úmysel obžalovaného a ani zavinenie z nedbanlivosti na zranení poškodeného neboli preukázané. Rozhodnutie súdu prvého stupňa a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby je správne, pretože skutok, ktorý sa skutočne stal a bol preukázaný, nie je trestným činom. Opačné odsudzujúce rozhodnutie súdu prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania, by sa neopieralo o vykonané dôkazy a išlo by o záver, ktorý by nemal podklad vo vykonanom dokazovaní.

Z dôvodov uvedených v tomto vyjadrení i v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako i z dôvodov, ktoré boli produkované obhajobou ako obhajobné námietky v konaní pred súdom prvého stupňa, navrhujem, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 22.6.2015 proti rozsudku Okresného súdu Čadca 2T/152/2014-81 zo dňa 20.4.2015, pretože nie je dôvodné.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie poškodeného E. T. ani jeho splnomocnenca k odvolaniu prokurátorky.

V konaní pred odvolacím súdom na verejnom zasadnutí prokurátorka navrhla s poukazom na písomné dôvody odvolania, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Poškodený E. T. prehlásil, že súhlasí s prokurátorom. Obhajca obžalovaného s poukazom na obsah vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, ako i s poukazom na obhajobné tvrdenia v priebehu konania pred súdom prvého stupňa navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol. Obžalovaný W. R. uviedol, že súhlasí s obhajcom.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por. v neprospech obžalovaného a obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Ak odvolateľ považuje skutkový stav zistený súdom za preukázaný, nemôže právne účinne napádať rozhodnutie súdu len pre iné hodnotenie dôkazov. Vina obžalovaného musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto odvolací súd považuje za nadbytočné opakovať vo vlastnom rozhodnutí správne skutkové zistenia a právne závery súdu prvého stupňa. V predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa neponechal odvolaciemu súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by musel odvolací súd na základe odvolania prokurátora riešiť.

Krajský súd zdôrazňuje, že odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré by mali vyplývať z dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, ktorý v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku doslova uviedol:

„Vykonaným dokazovaním však nebolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný konal v úmysle ublížiť poškodenému na zdraví s následkom ťažkej ujmy, ktorá by bola spôsobená z nebanlivosti. Obžalovaný a svedok X. N. uviedli, že obžalovaný poškodeného nesotil do tela, ale sa poškodeného chytil za oblečenie, aby nedošlo k pádu obžalovaného cez zábradlie. Na druhej strane poškodený tvrdí, že bol obžalovaným sotný do tela a v dôsledku tohto sotenia došlo ku strate rovnováhy poškodeného a následnému zoskoku dole schodmi a k predmetnej zlomenine nohy. Poškodený taktiež uviedol, že sa ho obžalovaný chytil za oblečenie, čo potvrdzuje verziu obžalovaného a svedka X. N. o „zачytení sa“ obžalovaného v snahe nestratiť rovnováhu, resp. neprepadnúť cez zábradlie. Súdu sa javí taktiež logické toto vysvetlenie aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný sa počas tohto zachytenia držal jednou rukou zábradlia a druhou rukou sa snažil chytiť poškodeného nie v snahe poškodeného zhodiť zo schodov, ale udržať rovnováhu. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, a to s prihliadnutím na záver znaleckého posudku, v ktorom znalec konštatuje, že poškodený bol v čase skutku značne pod vplyvom alkoholu, že aj uvedená skutočnosť mohla mať vplyv na rovnováhu poškodeného, na stratu ktorej stačilo zachytenia sa obžalovaného za odev poškodeného a jeho následný zoskok a zlomeninu končatiny. Vzhľadom na tieto okolnosti, za akých sa skutok stal, má tu pochybnosti o úmysle obžalovaného ublížiť poškodenému

na zdraví a spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví z nedbanlivosti. Dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že ku strate rovnováhy poškodeného došlo v dôsledku úmyselného konania obžalovaného spôsobiť mu ublíženie na zdraví či už sotením alebo „zачytením sa“ poškodeného, a preto súd v súlade so zásadou in dubio pro reo uvedenú pochybnosť vyhodnotil v prospech obžalovaného a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom.“

Krajský súd poukazuje i na to, že podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Jozefa Trgiňu poškodený E. T. utrpel dňa 22.2.2014 zranenia: trieštivá zlomenina dolného konca ihlice v oblasti členka vpravo s posunom úlomkov - zlomenina vnútorného členka s posunom úlomkov - roztrhnutie väzu medzi ihlicou a píšťalou v oblasti členkového kĺbu vpravo s čiastočným vykĺbením členkového kĺbu a odreninu kože nad vnútorným členkom vpravo. Iné poranenia na tele poškodeného neboli v zdravotnej dokumentácii popísané. Z popísaného mechanizmu vzniku poranenia v oblasti členka u poškodeného jednoznačne vyplýva, že k vzniku zlomeniny došlo po dopade poškodeného na zem pravou nohou a následnou rotáciou v členkovom kĺbe, po ktorej poškodený spadol na zem. Príčina zlomeniny v členkovom kĺbe nebola spôsobená priamym násilím, teda dopadom chodidla pravej nohy na zem. Jednoznačne sa dá vylúčiť možnosť vzniku zlomeniny v oblasti členka dopadom na zem pri zoskoku zo schodov. Poškodenému po úraze bola vystavená PN. Podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii nedošlo k vzniku komplikácií, ktoré by trvanie PN u poškodeného predlžovali. Podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii pri prvotnom vyšetrení bol poškodený v ťažkom stupni opitosti. V oblasti členkového kĺbu bola prítomná odrenina kože, pacient bol indikovaný k operačnému zákroku, bol odoslaný do domácej liečby, ambulantne vykonané preväzy.

Nemožno opomenúť obsah lekárskeho potvrdenia Kysuckej nemocnice s poliklinikou v Čadci, Ambulancie úrazovej chirurgie - ÚPS zo dňa 22.2.2014 o 03.03 h., z ktorého vyplýva, že ošetrený E. T. „privezený RZP v etly.ebriete pošmykol na schodoch, spadol, narazil aj členok o asfalt“. Z obsahu tohto potvrdenia vyplýva, že v ňom nie je ani zmienka o tom, že zranenie E. T. spôsobila iná osoba.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Z dôvodov odvolania vyplýva nepochybne, že odvolateľ primárne namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa. Vo svojom odvolaní neuvádza, aké dôkazy majú byť v novom konaní opakované a aké ďalšie dôkazy má súd prvého stupňa vykonať, ktoré by boli schopné vyvrátiť obhajobu obžalovaného, potvrdiť správnosť skutkových zistení a právnych záverov obžaloby a odôvodniť zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa v postavení nestranného a nezávislého tribunálu vyhodnotil skutkový stav, na ktorom bola založená obžaloba, inak ako odvolateľ a proti tomuto hodnoteniu odvolací súd nemá žiadne námietky. Legitímnym dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku nemôže byť len nové prejednanie veci súdom prvého stupňa a bez ďalšieho rozhodnutie podľa predstáv jednej zo strán v konaní - v prejednávanej veci odvolateľa. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Nezistil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Odvolací súd nezistil pochybenia súdu prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu a ani jemu nie sú známe nové dôkazy, ktoré by mali byť v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané, keď ani sám odvolateľ žiadne nové dôkazy vykonať nenavrhuje.

Obsah odvolania nepresvedčil odvolací súd o nevyhnutnosti považovať rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnuté odvolaním za rozhodnutie v rozpore so zákonom. Samotná odvolateľka v písomných dôvodoch odvolania ani prítomná prokurátorka na verejnom zasadnutí neoznačili žiadne chyby napadnutého rozsudku, ktoré zákonodarca špecifikoval v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a) až f) Tr.

por., a len existencia niektorej z týchto chýb môže byť dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku.

Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku prokurátorom, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.